గొడుగులో వాన

"నాన్నా! వానొచ్చేట్టుంది..." - పరాకుగా నడుస్తున్న గురుమూర్తి కూతురు హెచ్చరిక విని, ఉలికిపాటుతో ఆకాశంకేసి చూసాడు.

నాలుగు దిక్కుల్నీ కలుపుతున్నట్టు గుంపులు గుంపులుగా వచ్చి, ఆకాశాన్ని మబ్బులు కమ్మేస్తున్నాయి. చూస్తూండగానే వెలుతురు పోయి చీకటి వ్యాపించింది.

గురుమూర్తి అవాక్కయి నిలబడిపోయాడు.

ఇల్లు చేరటానికింకా రెండు కిలోమీటర్లు నడవాలి. ఈలోగా తడిసిపోవటం ఖాయం. చేతిలోని గొడుగుకేసి చూసుకున్నాడు. తనతో చెలిమి చేసిన నేరానికి అదికూడా ముసలిదై, వార్థక్య దశలో ఉంది.

"నాన్నా! నడిచి వెళితే తడిసిపోతాం" ఆందోళనగా అంది అరవింద.

అప్రయత్నంగా జేబులు తడుముకున్నాడు గురుమూర్తి. పై జేబులో ఒదిగి కూర్చున్న రూపాయి బిళ్ళ బేలగా నవ్వింది. కూతురికేసి దిగాలుగా చూసాడు.

అరవిందకి అర్థమయింది!

"ఫర్వాలేదులే నాన్నా! కాస్త అడుగు త్వరగా వెయ్యి... మరీ వానగా ఉంటే ఎక్కడన్నా ఆగుదాం..." అంది నడకవేగం హెచ్చిస్తూ.

గురుమూర్తికి ఉబ్బసం ఉంది. వానలో తడిస్తే అధిక మవుతుంది. వేగంగా నడిస్తే రొప్పు వస్తుంది. అయినా మొండికేసి ఆదరా బాదరా కూతురితో సమంగా నడవటానికి ప్రయత్నించాడు.

మెల్లగా గాలిమొదలయింది. దుమ్ము స్వైర విహారం చేయసాగింది. చల్లదనం పెరిగింది. అరవింద తండ్రి చెయ్యిపుచ్చుకుని దాదాపు లాక్కువెళ్లసాగింది. గురుమూర్తి ఆయాసం అణుచుకుంటూ అనుసరిస్తున్నాడు.

పైన ఉరుముతున్నప్పుడల్లా పాదాల వేగం పెంచుతోంది అరవింద. ఎక్కడో దూరాన పెద్ద కాంతితో పిడుగుపడింది. గుండెలదరగొట్టే శబ్దంతో చెవులు గింగురుమన్నాయి.

"అమ్మా! అనవసర ప్రయాస పడుతున్నాం... మనం తడవకతప్పదు. కాస్త తలదాచుకునే చోటు చూడు... నిలబడదాం..." రొప్పుతూనే అన్నాడు.

"దూరం తగ్గుతుంది కదా నాన్నా! కాస్త ఓపిక చెయ్యి..." నడుస్తూనే అంది అరవింద.

గురుమూర్తి మరి మాట్లాడలేదు. పరుగు లాంటి నడకతో అనుసరిస్తున్నాడు.

ఇంటికీ తనకీ మధ్య దూరం తగ్గించటానికి శతథాప్రయత్నిస్తోంది అరవింద. కానీ ప్రకృతి ఆమెతో సహకరించలేదు. బరువుగా పడుతున్న చినుకులు క్రమంగా జడివానగా మారిపో

యాయి.

ఇద్దరూ ఈమాటు పరుగేతీసారు.

దగ్గర్లోఉన్న పాతబడిన చావిడిలోకి చేరారు.

అక్కడ అప్పటికే కొందరు జనం ఉన్నారు.

వాళ్లలో అధికులు జోరుజోరువ సిగరెట్లు, బీడీలు పీల్చేస్తున్నారు. వాన కురవగానే చలి... చలివెయ్యగానే పొగతాగేవాళ్ల కుతి అక్కడ స్పష్టంగా కనిపిస్తోంది.

గురుమూర్తికి పొగపడదు. అరవింద సంగతి సరేసరి! ఇద్దరూ ముక్కుమూసుకుని ఆ దుర్వాసన మధ్య ఇబ్బందిపడిపోతూ మంచి గాలికోసం తపించిపోయారు.

'పులిమీద పుట్ర' అన్నట్టు ఇద్దరు తాగుబోతులు కూడా అక్కడ చేరారు. వాక్స్వాతంత్ర్యాన్ని

కాటూరు
రవీంద్రత్రివిక్రమ్

ఎంత దుర్వినియోగం చేయవచ్చో వాళ్లు ప్రదర్శించి చూపుతున్నారు.

అంతమంది జనంలో అరవింద ఒకతే ఆడది.

ఇకనేం – తాగుబోతుల కాలక్షేపానికి కొదవ లేకుండా పోయింది. వింటున్నవాళ్లకీ వేడుకగా ఉంది కాబోలు... ఆ క్షణంలో ఎవరికీ తమ చెల్లెళ్లు, అప్పలు గుర్తుకు రాలేదు. "అదే" మని అడిగినవాడు లేకపోయాడు. ఇక వాళ్లకి అడ్డు, ఆపూ లేకపోయింది.

తాగుబోతులు తమకి గుర్తున్న సినిమా బూతు పాటలన్నీ ఉషారుగా పాడేసారు. నోటితోనే 'మ్యూజిక్'-కొట్టారు. కాసేపు వెకిలి డ్యాన్సు చేసారు. మరికాస్సేపు తమలో తాము ప్రేమగా బండబూతులు తిట్టుకున్నారు.

ప్రేమ ముదిరి తోపులాటగా మారింది.

ఇద్దరూ అరుచుకుంటున్నారు. ఏమి చెబుతున్నారో ఎవరికీ అర్థంకావటం లేదు. వాళ్లకీ అర్థమవుతున్నట్టులేదు. ఇంతలో ఉన్నట్టుండి తోపులాటలో ఒక తాగుబోతువచ్చి నేరుగా అరవిందని 'ఢీ'కొట్టి పట్టుతప్పి సరిగ్గా ఆమె పాదాల దగ్గర పడ్డాడు. అంతలోనే తేరుకున్నాడు.

వెకిలిగా నవ్వుతూ, "షారీ షిష్టర్... దెబ్బ తగిలిందా?" అంటూ ఆమె చీర చివర్లు పుచ్చుకుని కాస్తపైకెత్తాడు. వెంటనే మెరుపు మెరిసినట్లు అరవింద అతని చేతిలోంచి చీర గుంజుకుని, చప్పున తండ్రితోబాటు అవతలికి జరిగింది.

గురుమూర్తి పూనకం వచ్చినట్టు, గొడుగు గట్టిగా బిగించి గొడుగు పట్టుకుని, రౌద్రంగా "రేయ్..." అని అరుస్తూపైకెత్తాడు. అంతలో రెండో తాగుబోతువచ్చి గురుమూర్తి చొక్కా పట్టుకున్నాడు.

"రేయ్ మదరా! [illegible] దెబ్బకి చస్తావ్..." [illegible] ఊపాడు.

గుర్రుమూర్తి దిమ్మెరపోయాడు. [illegible] గొడుగు మెల్లగా దింపేసాడు. [illegible] చోద్యం చూస్తున్న వారందరి మొహాల్లోకి [illegible]నగా చూసాడు. కళ్లార్పే బొమ్మల్లాగా నిలబడ్డారు గానీ, ఎవరిలోనూ ఎలాంటి స్పందనా కనిపించ లేదు. చెక్కతో చేసినట్లు భావవ్యక్తీకరణ లేకుండా రోత కలిగిస్తున్నాయా మొహాలు.

అంతలో అక్కడ తలదాచుకునేందుకు ఒక కానిస్టేబుల్ వచ్చాడు. గురుమూర్తికి ఆ క్షణంలో కలిగిన ఆనందం ఇంతా అంతా కాదు! గజేంద్రుడిని రక్షించటానికి వచ్చిన శ్రీమహావిష్ణువు లాగానే కనబడ్డాడతను. 'భగవంతుడు ఉన్నాడనేందుకు నిదర్శనం ఇదే' అనుకున్నాడు సంబరంగా. జడివానలో కొత్తగొడుగు దొరికినట్లనిపించి, అక్కడ తనకి, తన బిడ్డకీ జరిగిన అవమానమంతా ఆర్తిగా ఏకరువు పెట్టాడతనితో...

గురుమూర్తి చెప్పినదంతా ఓపిగ్గా విన్నాడు కానిస్టేబుల్. ఒకమాటు అక్కడ నిలబడి ఉన్న జనంకేసి చూసాడు. మళ్లీ అవే చూపులు... చెక్కమొహాలు.

గురుమూర్తి కూడా వాళ్లకేసి చూసాడు.

'వీళ్లు గుడ్డి వాళ్లు, చెవిటి వాళ్లు, మూగ వాళ్లు, అవిటి వాళ్లు' – అనుకున్నాడు కసిగా.

'ఇంతమంది ఉండి ఏంచేస్తున్నారు?'– అని వాళ్లని కానిస్టేబుల్ చూపులతోనే గద్దించి అడిగినట్లు అనిపించింది గురుమూర్తికి.

'ఊ... జవాబు చెప్పరేం?' అని గద్దించి

నట్లు గురుమూర్తి కూడా వాళ్లకేసి చూసాడు.

మళ్లీ వాళ్లవి అవే... చెక్కమొహాలు!

ఏ భావమూ లేని పిచ్చిచూపులు.

తన ప్రక్క యూనిఫారంలో, ఎత్తుగా బలంగా నిలబడిన కానిస్టేబుల్‌ని చూస్తూ ప్రజాస్వామ్య పరిరక్షకుడు, ప్రాథమిక హక్కుల ప్రదాత, సాక్షాత్ ప్రభుత్వ ప్రతినిధి, ఆపద్బాంధవుడిలా వచ్చాడు కదా అని గురుమూర్తి కొండంత బలం చేకూరినట్లు ఉన్నాడు.

అరవింద జరుగుతున్నదంతా అమాయకంగా చూస్తోంది.

కానిస్టేబుల్ ఒకసారి తాగుబోతులిద్దర్నీ తీక్షణంగా చూసాడు. వాళ్లలో ఒకడు నిర్భయంగా ముందుకొచ్చి "మేం సైదులుగారి మనుషులం... ఇదుంచు..." అంటూ ఏదో కాగితం అతని జేబులో కుక్కాడు.

కానిస్టేబుల్ మొహంలో వెంటనే మార్పొచ్చింది. ప్రసన్నంగా మందహాసం చేసాడు. తాగుబోతులిద్దరూ తేరుకుని పెద్దగా నవ్వేరు.

ఉషారుగా ఈలలు వేసారు.

అంతవరకూ స్తబ్దంగా ఉన్న జనం బొమ్మలు కొన్ని చలనం కలిగినట్లు తమ గొంతులు కూడా నవ్వులకు జతకలిపాయి.

తాగుబోతుల్లో ఒకడు కానిస్టేబుల్‌కి సిగరెట్టు అందించాడు. రెండోవాడు అగ్గిపుల్లతో వెలిగించాడు.

కానిస్టేబుల్ సిగరెట్టు గట్టిగా పీల్చి, హాయిగా మరొకపొగ మేఘం సృష్టికి పూనుకున్నాడు. అతనిప్పుడు మేకప్‌పోయిన నటుడిలా, కామరూపం కరిగిపోయి, అసలు రూపం పొందిన పిశాచంలా వికృతంగా కనిపిస్తున్నాడు.

గురుమూర్తి నమ్మలేనట్టు కొద్దిక్షణాలు విస్మయంగా ఆ పిశాచంకేసి చూసాడు. అతని మనసు బాగా గాయపడి నెత్తురోడసాగింది. నిస్సహాయత నిలువెల్లా ఆవరించి నీరసించిపోయాడు. అలసటగా కూతురివైపు చూసాడు. అప్పటికే అరవింద అగ్నిలో కమిలినపువ్వులా అవమానాగ్నితో దహించుకుపోతోంది.

ఇద్దరూ ఒకరినొకరు వేదనగా, నిస్సహాయంగా చూసుకున్నారు. గురుమూర్తి తడబడుతున్న మనసుతో మెల్లగా గొడుగుతెరిచి, కూతురి భుజంమీద చెయ్యివేసి వానలోకి నడిపించాడు.

గొడుగు గాలికి అటూ ఇటూ ఊగిపోతోంది.

గురుమూర్తి తనశక్తినంతా ఏకంచేసి గొడుగుని గట్టిగా పట్టుకున్నాడు. ఆకాశం హేళనగా నవ్వుతున్నట్టు ఉరుములు, అతని శక్తిని సవాలు చేస్తున్నట్టు తుంటరిగాలి... నామమాత్రపు రక్షణగా ఉన్న గొడుగులోంచి వాళ్లమీదకి దుముకుతున్న వాన నీరు...

ఇద్దరూ గొడుగులో కూడా తడిసిపోతున్నారు.

గురుమూర్తి తలెత్తి గొడుగుకేసి చూసేడు.

ఆ గొడుగులో పోలీసు కానిస్టేబుల్ మొహం కనిపించింది. వ్యవస్థకి ప్రతినిధిగా అతను ఎలా ప్రవర్తించాడో ఆ గొడుగూ అలాగే ప్రవర్తిస్తోంది. రక్షణ ఇవ్వలేక, దురాగతం చేస్తున్న వానకి దారి ఇస్తోంది.

గురుమూర్తి గొడుగుని కసిగా అవతలికి విసిరేసాడు. తెల్లబోయిన కూతురు భుజంమీద చెయ్యివేసి వానలో అడుగులు వేసాడు. ●